Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Irina Maxim)

Dosarul nr. 3r-694/25 (2-25122054-02-3r-12112025)

D E C I Z I E

6 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:

Președintele completului, Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de Cooperativa de Consum din Băcioi, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Cooperativa de Consum din Băcioi către Consiliul comunei Băcioi, mun. Chișinău, terț Primăria Băcioi, privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La 25 august 2025 Cooperativa de Consum din Băcioi a depus o cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ către Consiliul comunei Băcioi, mun. Chișinău, terț Primăria Băcioi, prin care a solicitat, anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 „Cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu număr cadastral *****, proprietate APC Băcioi”.

Concomitent cu înaintarea acțiunii, reclamanta Cooperativa de Consum din Băcioi, a solicitat suspendarea executării Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025.

În motivarea solicitării privind suspendarea executării actelor administrative contestate, reclamanta a invocat că executarea în continuare a deciziei contestate presupune existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, având în vedere că prin decizia nominalizată poate fi afectată în mod iremediabil dreptul său de a obține în proprietate terenul aferent bunului imobil existent proprietate privată, absolut necesar deservirii acestuia, care a fost transmis în posesie și folosință prin act administrativ, prin care se realizează accesul la clădirea respectivă comerciala, prestări servicii. Porțiunea de teren cu suprafața de 0,0466 ha care se pretinde a fi separată,

poate fi valorificată de administrația publică locală a comunei Băcioi, prin transmiterea în locațiune/arendă unui terț de bună credință.

Totodată, a relatat că, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil părții reclamante ar constitui o măsură justificată și proporțională care ar asigura eficiența dreptului, având în vedere gravitatea încălcărilor admise la adoptarea actului administrativ contestat și riscul survenirii unor prejudicii iremediabile, inclusiv imposibilitatea exercitării unui drept recunoscut prin lege și act administrativ.

În drept, reclamanta și-a întemeiat cererea pe dispozițiile articolelor 172 și 214 din Codul administrativ.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată, cererea înaintată de Cooperativa de Consum din Băcioi cu privire la anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025".

Solicitarea recurentului:

La 3 noiembrie 2025, Cooperativa de Consum din Băcioi, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, a depus recurs asupra încheierii primei instanțe, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025, cu emiterea unei noi încheieri prin care să se dispună suspendarea actelor administrative contestate.

La 12 noiembrie 2025, cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat argumentele similare celor expuse la înaintarea acțiunii în partea ce ține de circumstanțele de fapt.

Referitor la netemeinicia încheierii primei instanțe, a statuat că aceasta este neîntemeiată și pasibilă casării din următoarele considerente.

În speță, contrar poziției instanței de fond, a invocat că se atestă suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, contestat în instanța de judecată.

Potrivit pct. 23 al Regulamentului, suprafața terenului aferent folosit în procesul tehnologic sau necesar pentru exploatarea construcțiilor se stabilește în conformitate cu documentele normative în construcții și cu normele de urbanism, în baza planului de situație a terenului aferent elaborat și avizat de către un specialist atestat în domeniul amenajării teritoriului şi urbanismului. În procesul elaborării planului de situație al terenului aferent, în funcție de destinația acestuia, vor fi solicitate, după caz, avize ale autorităților pentru protecția mediului, pentru silvicultură, pentru urbanism și ale altor autorități interesate.

Astfel, a precizat că, planul de situație a terenului aferent, elaborat și avizat de către un specialist atestat în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, se coordonează cu organul local de arhitectură și urbanism.

Refuzul coordonării trebuie să conțină motivele argumentate în conformitate cu legislația. În cazul în care, în termen de 15 zile de la adresare, nu se prezintă refuzul întemeiat, planul de situație a terenului aferent se prezumă avizat (...).

Potrivit pct. 2. al Regulamentului cu privire la vânzarea - cumpărarea terenurilor aferente aprobat prin Hotărârea Guvernului 91 din 11.02.2019: „Terenul aferent este constituit din suprafața de teren pe care sunt amplasate clădiri, edificii, construcții nefinalizate, plantații multianuale, instalații legate solid de sol și terenul adiacent, utilizat pentru exploatarea acesteia.”. Conform pct. 6. al Regulamentului - „cumpărător al terenului aferent (în continuare - cumpărător) poate fi proprietarul bunului privat, amplasat pe acest teren”.

La caz, după cum atestă materialele dosarului administrativ, a reiterat că, decizia de divizare a lotului de teren cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,1059 ha a fost adoptată doar reieșind din lucrările efectuate de un „inginer cadastral”, fără să se ateste elaborarea planului de situație a terenului aferent elaborat și avizat de către un specialist atestat în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului. Or, în cadrul Administrației publice locale s-a depus de către Cooperativa de Consum din Băcioi cerere de procurare a terenului aferent bunului imobil, construcției comerciale cu nr. cadastral **********, urmând a fi determinat terenul aferent în condițiile actului normativ citat, pentru a se obține „ca răspuns” decizia care în prezent contestată în instanța de judecată.

La fel, reținând pct. 23 al Regulamentului cu privire la vânzarea - cumpărarea terenurilor aferente aprobat prin Hotărârea Guvernului 91 din 11 februarie 2019, care face trimitere la stabilirea terenului aferent prin prisma „normelor de urbanism”, a identificat că în cadrul Regulamentul local de urbanism, aprobat prin decizie a consiliului local, pentru zona respectivă (R6) unde sunt amplasate bunurilor imobile cu nr. cadastrale ***** și ********** este aprobat un Procent de Ocupare a Terenului (POT) de maxim 50% când în speță, prin actul administrativ contestat se pretinde formarea unui lot de teren aferent bunului imobile cu nr. cadastral ********** deținut de partea reclamantă (cu suprafața la sol de 334 m² / 0,0334 ha), care se pretinde că va avea suprafața de 0,0592 ha, respectiv, din start, acest lot de teren preconizat a fi format nu întrunește parametru stabilit prin regulamentul local de urbanism - Procentul de Ocupare a Terenului (POT) stabilit prin Regulamentul local de urbanism, or, doar din acest parametru, reținând construcția existentă, rezultă că lotul de teren aferent poate avea suprafața minimă de 0,0668 ha. Conform art. 7 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 354 din 28 octombrie 2004 cu privire la formarea bunurilor imobile, la formarea bunurilor imobile se vor respecta următoarele condiții principale: în cazul formării terenurilor pe care sunt amplasate construcții sau pe care urmează să fie edificate construcții, forma și dimensiunile acestora să fie conforme regimului juridic, tehnic și arhitectural-urbanistic, stabilite prin reglementările din domeniul urbanismului și de

amenajare a teritoriului.

La fel, a afirmat că, Administrația publică locală a comunei Băcioi, mun. Chișinău a confirmat prin certificatul nr. 407 din 9 aprilie 1996 faptul că, Cooperativei de Consum din Băcioi s-a atribuit pentru construirea magazinului „Mărfuri industriale” o suprafață de 0,20 ha, pentru ca în prezent, să invoce că ar fi suficientă pentru deservirea bunului imobil respectiv o suprafață de 0,0593 ha, practic ¼ din suprafața de teren anterior identificată ca fiind necesară pentru deservirea bunului imobil proprietate privată.

Concomitent, a statuat că, după cum s-a explicat în cadrul cererii de chemare în judecată, în condițiile art. 12 alin. (1) și (2) al Legii nr. 29 din 5 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, nu există temei legal pentru divizarea lotului de teren cu nr. cadastral *****, cu formarea unui lot de teren din domeniul „„privat” și a unui alt lot de teren din domeniul „public”.

Concomitent, a notat că, executarea în continuare a deciziei Consiliul comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu nr. cadastral ***** presupune existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, având în vedere că prin decizia nominalizată poate fi afectată în mod iremediabil dreptul Cooperativei de Consum din Băcioi de a obține în proprietate terenul aferent bunului imobil existent proprietate privată, absolut necesar deservirii acestuia, care a fost transmis în posesie și folosință prin act administrativ, prin care se realizează accesul la clădirea respectivă comercială, prestări servicii, având în vedere că porțiunea de teren cu suprafața de 0,0466 ha care se pretinde a fi separată, poate fi valorificată de Administrației publice locale a comunei Băcioi, prin transmiterea în locațiune/arendă (unui terț de bună credință), amenajarea a careva obiectiv, vânzarea acestuia către terți, care vor deveni dobânditori de bună credință.

Deasemenea, a punctat că, dacă se va executa actul administrativ contestat, rămîne incert dreptul Cooperativei de Consum din Băcioi să obțină în proprietate porțiunea de teren aferentă bunului imobil cu nr. cadastral ********** ulterior divizării lotului de teren cu suprafața de 0,1059 ha, cu nr. cadastral *****, în două loturi de teren distincte, cu formarea inclusiv a unui alt lot de teren cu alt număr cadastral decât cel al construcției existente pe bunul imobil.

Potrivit art. 270 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură civilă, în încheierea judecătorească se indică: motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă; dispoziția instanței. În speță, a constatat existența unui temei cert de casare a încheierii contestate, or, rezultă că motivarea actului judecătoresc de dispoziție contravine dispozitivului.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă

legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025, a fost recepționată la 22 octombrie 2025, de către avocatul Cotună Andrian ce acționează în interesele recurentei Cooperativa de Consum din Băcioi, fapt ce se confirmă prin avizul poștal anexat la materialele cauzei (f.d.89), iar recursul a fost depus la 3 noiembrie 2025, considerent din care Colegiul consideră că recursul declarat este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul. Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin. (1), (3) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin acțiunea în contencios administrativ inițiată de Cooperativa de Consum din Băcioi, ultima a solicitat anularea Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 „Cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu număr cadastral *****, proprietate APC Băcioi”.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanta Cooperativa de Consum din Băcioi a solicitat suspendarea executării actului administrativ contestat.

Prima instanță, prin încheierea din 13 octombrie 2025, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de Cooperativa de Consum din Băcioi.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 3 noiembrie 2025, Cooperativa de Consum din Băcioi, reprezentată de avocatul Cotună Andrian, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art. 214 alin. (1) din Codul administrativ, suspendarea executării

actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art. 172 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, dacă un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile. Motivele suspendării sânt: a) *existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator și anume existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, Cooperativa de Consum din Băcioi a invocat că Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 „Cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu număr cadastral *****, proprietate APC Băcioi”, suspendarea căreia se solicită, afectează în mod iremediabil dreptul său de a obține în proprietate terenul aferent bunului

imobil existent proprietate privată absolut necesar deservirii acestuia, care a fost transmis în posesie și folosință prin act administrativ, prin care se realizează accesul la clădirea respectivă comerciala, prestări servicii, întrucât porțiunea de teren cu suprafața de 0,0466 ha care se pretinde a fi separată, poate fi valorificată de Administrația publică locală a comunei Băcioi, prin transmiterea în locațiune/arendă unui terț de bună credință.

În contextul celor expuse, Colegiul atestă că, recurentul a invocat existența unor drepturi asupra terenului aferent bunului imobil, întemeiate pe acte emise în anii 1996–2000, precum și faptul modificării succesive a suprafeței terenului în urma unor lucrări cadastrale și proceduri de delimitare. Totuși, aceste aspecte țin nemijlocit de examinarea fondului litigiului și presupun verificarea raporturilor juridice dintre părți, analiza actelor cadastrale, a actelor administrative emise de autoritatea publică locală și a regimului juridic aplicabil terenului litigios, aspecte care nu pot fi anticipate în cadrul examinării unei cereri de suspendare.

În aceste condiții, Colegiul reține că procedura suspendării executării actului administrativ are un caracter provizoriu și excepțional, iar instanța învestită cu examinarea unei asemenea cereri nu este chemată să soluționeze fondul cauzei ori să stabilească definitiv legalitatea sau ilegalitatea actului contestat.

În consecință, argumentele recurentei referitoare la drepturile pretins dobândite asupra terenului și la legalitatea procedurilor cadastrale urmează a fi examinate în cadrul judecării acțiunii principale în anulare și respectiv având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța, are numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, care în prezenta speță în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 „Cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu număr cadastral *****, proprietate APC Băcioi”.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat în cauză din acest motiv, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Astfel, reieșind din faptul că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, Colegiul reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actelor administrative contestate, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Deasemenea, Colegiul punctează că, este de necontestat faptul că actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitat.

Completul judiciar reține că, reclamanta, formulând cererea de suspendare a Deciziei Consiliului comunei Băcioi, mun. Chișinău nr. 3/68 din 31 iulie 2025 „Cu privire la formarea prin separare a bunului imobil cu număr cadastral *****, proprietate APC Băcioi”, nu a îndeplinit condițiile impuse prin normele legale citate supra și nu a invocat careva argumente clare și bine determinate ce ar putea fi reținute ca fiind raționamente care justifică întrunirea cumulativă a condițiilor de suspendare a actelor administrative contestate, despre legalitatea cărora reclamantul are dubii, or, reclamantul nu a invocat nici un argument plauzibil în susținerea solicitării înaintate.

La capitolul dat, Colegiul ține să menționeze că, nu pot fi subsumate condiției cazului bine justificat aprecierile referitoare la nelegalitatea unui act administrativ a cărui suspendare se cere, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului, care privește examinarea legalității, examinare ce excedează cadrului procesual, respectiv acțiunii în suspendarea executării actului administrativ. Judecarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

Astfel, motivele de nelegalitate a actului invocate în susținerea cererii de suspendare, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existența unui caz bine justificat. Paguba iminentă, presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reține că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată și argumentată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actelor administrative.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, or, potrivit art. 93 din Codul administrativ, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantei.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) din Codul

administrativ, întrucât nu rezultă că executarea deciziei contestate ar genera consecințe imposibil sau excesiv de dificil de înlăturat în eventualitatea admiterii acțiunii principale. Simpla eventualitate a unor consecințe patrimoniale sau modificări în evidențele cadastrale nu poate fi calificată, prin ea însăși, drept prejudiciu ireparabil, atât timp cât eventualele atingeri aduse drepturilor recurentei pot fi supuse remedierii în cadrul procedurilor legale corespunzătoare.

În acest context, Colegiul reține că măsura suspendării executării unui act administrativ nu poate fi dispusă în mod automat doar în temeiul formulării unei acțiuni în contencios administrativ, întrucât o asemenea interpretare ar lipsi de eficiență prezumția de legalitate de care se bucură actele administrative.

În aceeași ordine de idei, reiterând, pe motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține și faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actelor sesizate trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale, or, asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, se poate recurge doar în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

La caz, Completul de judecată reține că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

În mod distinct, în ceea ce privește argumentul recurentei referitor la presupusa neconcordanță între motivarea și dispozitivul încheierii judecătorești, Colegiul menționează că chiar și în ipoteza în care s-ar reține existența unei eventuale divergențe terminologice sau tehnice în partea dispozitivă, aceasta nu este de natură să afecteze legalitatea încheierii și nu poate constitui un temei de casare, atâta timp cât voința instanței rezultă cu claritate din ansamblul actului judecătoresc. O asemenea situație, dacă ar fi apreciată ca necesară a fi remediată, ar putea fi, cel mult, supusă procedurii de corectare a erorilor materiale, potrivit art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă, fără a atrage anularea actului, dat fiind că o hotărîre legală în fond, nu poate fi anulată pe motive formale.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind

neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Cooperativa de Consum din Băcioi.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 13 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/